

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 130, ЧИСЛО 30, П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛИПНЯ 2023 РОКУ

1893

Vol. 130, No. 30, FRIDAY, JULY 28, 2023

\$2.00

Нова військова допомога США Україні

ВАШІНГТОН. – Департамент оборони США 25 липня оголосив про додаткову військову допомогу для України на суму 400 млн дол. Цей пакет включає додаткові боєприпаси для протиповітряної оборони, артилерії, бронетехніку, протитанкову зброю та інше обладнання. А 19 липня США зобов'язалися надати Україні пакет військової допомоги на 1.3 млрд дол. Він, серед іншого, включає ще чотири зенітно-ракетні системи „NASAMS” – батареї протиповітряної оборони середньої дальності, які вже допомогли Україні протистояти постійним обстрілам Росії ракетами і безпілотниками. Це та ж система, яка використовується для захисту Вашингтону й території навколо столиці США.

Загалом США виділили понад 43 млрд дол. на безпекову допомогу Україні з початку повномасштабного вторгнення Росії 24 лютого 2022 року.

Радіо Свобода

ХРОНІКА ВІЙНИ

Контрнаступ ЗСУ триває

Воїни Сил спеціальних операцій Збройних сил України проводили зачистку села Старомайорське Донецької області, був бій з членами російського 247-го парашутно-десантного полку. Супротивники 26 липня зазнали поразки й були змушені здатися у полон. Село розташоване на кордоні Донецької та Запорізької областей.

Генеральний штаб Збройних сил України повідомив, що військо рухається вперед на південному напрямку.

Сили оборони України завдають удари по окупованому росіянами Криму та Кримському мосту. В РФ продовжили терміни відновлення Кримського мосту до 31 грудня 2023 року.

ЗСУ вибили росіян із позицій біля Андріївки під Бахмутом. Звільнення Андріївки покращить тактичне положення Сил оборони у районі Бахмута. Це також дозволить розвинути успіх з метою оточення або витіснення військ противника з Бахмута. Водночас росіяни без успіху наступали в районах на північний захід від Оріхово-Василівки, на південь від Іванівського і на захід від Кліщіївки. Українські військові за добу уразили п'ять пунктів управління, дев'ять зенітно-ракетних комплексів, дев'ять артилерійських засобів на вогневих позиціях, а також чотири станції РЕБ, ліквідували під Бахмутом 95 російських загарбників, ще 187 поранили, а також знищили 8 складів з боєприпасами і склад паливо-мастильних матеріалів. Збройні сили України вже використовують касетні боєприпаси довкола Бахмута.

(Закінчення на стор. 14)

Ракетний удар по Одесі

Руйнування в Одесі після ракетного удару. (Фото: Ніна Ляшонюк)

Ганна Бодрова

У ніч на 23 липня армія РФ завдала ракетний удар по самому центру Одеси. Руйнувань зазнали Спасо-Преображенський собор, Будинок вчених, п'ять дитячих садочків, чотири школи

та багато житлових будинків – все це знаходиться під охороною ЮНЕСКО.

Центральні вулиці міста перетворилися на килим з уламків стін та скла. Через нічну атаку до лікарень Одеси було госпіталізовано 22 постраждалих, з них

– трьох підлітків. Одна людина загинула.

У черговий раз жертвами країни-агресора стали звичайні люди, які не мають жодного стосунку до військової справи.

(Закінчення на стор. 11)

Делегація СКУ відвідала Україну

Делегація провідників Світового конгресу українців (СКУ) під час робочої візити до України 4-18 липня провела низку важливих зустрічей з українськими урядовцями, військовими.

Відбулися зустрічі з Віце-прем'єр-міністром із відновлення України Олександром Кубраковим, міністром оборони України Олексієм Резніковим, начальником Головного управління розвідки Міністерства оборони України Кирилом Будановим, секретарем Ради національної безпеки і оборони України Олексієм Даніловим, Командувачем Сил територіальної оборони Збройних сил України, генералом-майором Ігорем Танцюрою, міністром енергетики України Германом Галущенком, міністром охорони здоров'я України Віктором Ляшком, міністром соціальної політики України Оксаною Жолнович, міністром культури та інформаційної політики України Олександром Ткаченком.

Делегація СКУ зустрічається з Митрополитом Єпіфанієм. (Фото: СКУ)

Візита делегації розпочалася зі Львова, де лідери СКУ зустрілися з мером міста Андрієм Садовим, головою обласної військової адміністрації Максимом Козицьким та начальником Національної академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного, генерал-лейтенантом Павлом Ткачуком.

У студії телеканалу „Еспресо“

президент СКУ Павло Грод розповів ведучим Віталію Портникову та Миколі Вересню про те, як світові українські громади працюють над тим, аби Україна була в НАТО.

Про те, як ще ініціатива СКУ „Unite With Ukraine“ може бути корисною захисникам України

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Арістов склав мандат депутата

КИЇВ. – Депутат Верховної Ради з владної фракції „Слуга народу“ Юрій Арістов подав заяву про складання повноважень після того, як публічною стала інформація про його відпочинок на Мальдівах. Про це повідомив голова парламенту Руслан Стефанчук. 24 липня видання „Слідство.Інфо“ повідомило, що заступника голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки, оборони та розвідки 48-річного Ю. Арістова в середині липня помітили у п'ятизірковому готелі „Waldorf Astoria Maldives“ на приватному острові Ітхаафуші, Мальдіви. Працівники курорту підтвердили, що Арістов справді був їхнім гостем. (Радіо Свобода)

■ Оголосили в розшук мера Рахова

КИЇВ. – Міністерство внутрішніх справ оголосило в розшук чинного мера міста Рахів (Закарпатська область) Віктора Медвідя. Чиновник „зник“ 21 липня цього року. Його розшукує Рахівське відділення поліції за підозрою у привласненні майна шляхом зловживання службовим становищем у великому розмірі та службовому підробленні. Чиновнику загрожує до восьми років в'язниці з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю протягом трьох років. В. Медвідь вже близько трьох тижнів перебуває за кордоном. Він покинув Україну після того, як Бюро економічної безпеки у Закарпатській області провело розслідування за фактом привласнення 2.2 млн грн, отриманих в межах міжнародних грантових програм на будівництво реабілітаційного центру у Рахові. Тоді підозру оголосили двом особам – заступнику міського голови та генпідприємцю. (УНІАН)

■ Монтують третій модульний міст

ЧЕРНІГІВ. – На Чернігівщині монтують третій модульний міст від французької гуманітарної місії. Про це повідомила Служба відновлення та розвитку інфраструктури в Чернігівській області. „Спорудження мосту має ключове значення для забезпечення стабільного руху вантажного транспорту. Крім того, новий міст забезпечить швидкість перевезень, економію часу та коштів. Після деокупації Чернігівщини проїхати пошкодженим мостом могли лише автівки вагою до 18 тонн. З Чернігова до північних громад вантажівкам можна було дістатись виключно об'їзними шляхами. Фури, що прямували з Мени на Чернігів, мали їхати в об'їзд через Городню та Сновськ – а це зайв 100 км“, – йдеться в повідомленні. Минулого року Центр з подолання криз та надання підтримки (CDCS), який є французьким державним оператором гуманітарної діяльності, передав Агентству відновлення три мости. Їх виготовила для України компанія Matière. Конструкції спроектували спеціально під параметри зруйнованих під час бойових дій переправ у Чернігівській області. Монтаж двох мостів завершили у лютому 2023 року на дорозі Київ-Вишгород-Десна-Чернігів. У Чернігівській області було зруйновано 27 мостів та шляхопроводів. З них чотири споруди капітально відбудовано, ще на шістьох об'єктах ведуться роботи. (Укрінформ)

■ Хабарництво у Верховному суді

КИЇВ. – Національне антикорупційне бюро (НАБУ) та Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) викрили голову Державної судової адміністрації Олексія Сальнікова на підбурюванні до надання неправомірної вигоди суддям Верховного суду. 24 липня за місцем його роботи проведено обшуки. За даними слідства, він 5 березня цього року отримав від представника комерційного підприємства 7,500 дол., з яких 5 тис. дол. США мали бути передані суддям за винесення рішення, а 2,500 дол. США залишені собі за посередницькі послуги. Після викриття у хабарництві колишнього голови Верховного суду Всеволода Князева, за версією слідства, Сальніков продовжував переконувати, що обумовлене рішення буде прийнято. (УНІАН)

До Олімпіади залишився рік

26 липня відбулася церемонія з нагоди відзначення року до початку літньої Олімпіади 2024 року. Міжнародний олімпійський комітет офіційно запросив 203 країни взяти участь в Олімпійських іграх 2024 року в Парижі, виключивши зі списку Росію і Білорусь.

Гватемала також не отримала запрошення на Олімпіаду. Її виключили зі списку запрошених, оскільки наразі країну відсторонено від олімпійського руху через ймовірне втручання уряду в незалежність Національного олімпійського комітету країни. Літня Олімпіада відбудеться з 26 лип-

ня до 11 серпня 2024 року, а Паралімпіада – з 28 серпня до 8 вересня.

Україна наполягає на тому, що, враховуючи агресію Росії проти України і допомогу Білорусі у веденні війни, російські й білоруські спортсмени не повинні бути присутніми на міжнародних спортивних аренах. У квітні Міністерство молоді та спорту України заборонило офіційним делегаціям національних збірних брати участь у міжнародних спортивних змаганнях, в яких беруть участь спортсмени з Росії чи Білорусі.

Радіо Свобода

Звільнення Вадима Пристайка

КИЇВ. – 21 липня Президент України Володимир Зеленський підписав указ про звільнення Вадима Пристайка з посади Посла України у Великобританії. Він обіймав цю посаду з червня 2020 року. Перед тим був Міністром закордонних справ України.

Звільнення відбулося після того, як посол публічно розкритикував В. Зеленського за його коментарі у бік британського міністра оборони. Це сталося після суперечки довкола вимог до українського Президента Зеленського бути більш вдячним за західну військову допомогу.

Разом з очікуваним відходом з посади Бена Воллеса, який впродовж всієї повномасштабної війни в Україні очолював британське міністерство оборони, це символізує значні зміни у взаєминах між Києвом та Лондоном, вважає журналіст The Guardian Патрік Вінтур. Він акцентує, що публічна критика свого національного лідера, яку демонстрував В.Пристайко, дуже незвична пове-

дінка для дипломата.

Раніше В. Пристайко відверто визнавав, що український контрнаступ не був таким успішним, як дехто сподівався.

В.Пристайко викликав хвилю обурення, коли заявив, що Україна зазнає „колосальних втрат“ і втрачає людей „наліво і направо“. В одному з пізніших інтерв'ю він сказав, що від джерел у вищих ешелонах військового керівництва України знає, що „втрати великі, але не такі великі, як у росіян“, і називав рішення не афішувати українські втрати „розумним кроком“.

На думку журналіста, В. Пристайко відчував, що стосункам між Україною та її найближчим західним партнером – Великобританією – на тлі останніх подій було завдано шкоди, і це потрібно виправити. А його звільнення, на переконання П. Вінтура, призведе до значних змін у комунікації між партнерами.

УНІАН

Посол Канади завершує роботу

КИЇВ. – Прем'єр-міністр Денис Шмигаль зустрівся з Послом Канади Ларисою Галадзою, яка завершує роботу в Україні.

„Канада від початку повномасштабної війни однією з перших надавала Україні необхідну підтримку. Фінансову, військову, санкційну. Подякував за цю лідерську позицію під час зустрічі з пані послом Канади Ларисою Галадзою, яка завершує роботу в Україні. Цінуємо особистий внесок у розвиток відносин між нашими державами“, – заявив Шмигаль.

Прем'єр зауважив, що Україна налаштована на зміцнення економічної співпраці з Канадою, а також подякував за спільну роботу над оновленням Угоди про вільну торгівлю. За його словами, це відкриє нові можливості для українських підприємців.

„Розраховуємо також на участь канадських підприємців у відбудові України, оскільки це стане

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль і Посол Канади Лариса Галадза.

наймасштабнішим бізнес-проєктом у Європі у ХХІ столітті. Об'єднані в захисті – об'єднані у відновленні“, – заявив Шмигаль.

Укрінформ

Судять захисників України

25 липня у Південному окружному військовому суді у Ростові-на-Дону розпочався розгляд справи 18 членів батальйону „Айдар“. Справу розглядає трійка суддів на чолі з Кирилом Кривцовим.

На першому засіданні судді назвали імена обвинувачених та продовжили термін арешту до 13 листопада. На лаві підсудних – В'ячеслав Байдук, Ігор Гайоха, Віталій Грузінов, Владислав Єрмолінський, Семен Забайраковий, Сергій Калініченко, Віталій Крохалев, Володимир Макаренко, Марина Міщенко, Роман Недоступа, Сергій Нікітюк, Лілія Прутян, Євген П'ятій, Федченко, Микола Чупріна та Андрій Шолік. Наразі підсудних звинувачують за законодавством так званої „ДНР“. На наступному засіданні, коли прокурор надасть обвинувальний висновок, суд розгляне питання про перекваліфікацію звинувачених на російське законодавство.

До 10 липня айдарівців тримали в „ДНР“, а потім

етапували до Ростовської області.

І. Гайоха перебував на службі в „Айдарі“ з 2014 року. У березні 2022 року рідним повідомили про його загибель, але потім у квітні з'явилося відео з ним із полону в Донецьку. В. Грузінова полонили не пізніше 11 березня під Волновахою. М.Чуприн потрапив у полон не пізніше 2 березня 2022 року, С.Нікітюк – не пізніше 30 березня.

20 червня засуджено до 16 років ув'язнення колишнього заступника командира батальйону „Айдар“, 39-річного громадянина Росії та України, уродженця Криму Дениса Муригу. Його судили як громадянина Росії, який вчинив злочин за кордоном. Мурига наприкінці березня минулого року виїхав до Росії як біженець (невідомо, було це зроблено добровільно чи ні) і 31 березня ФСБ затри-

(Закінчення на стор. 11)

У ВОРОЖОМУ ТАБОРІ

Академік Нізматулін: „В Росії зараз катастрофічна ситуація“

30 червня в Росії відбувся Орловський міжнародний економічний форум, на якому виступив з аналітичною промовою академік Роберт Нізматулін, доктор фізико-математичних наук. Він висловив суворе невдоволення діяльністю президента Володимира Путіна, уряду та парламенту Росії. На форумі обговорювалася криза соціально-економічного розвитку Росії.

Академік повідомив, що в Росії зараз катастрофічна ситуація і в соціальних, і в економічних питаннях.

Протягом останніх 10 років середньорічний темп економічного зростання Росії становить лише 1 відс. У Польщі цей показник у чотири рази вищий.

Валовий внутрішній продукт на душу населення в Росії зараз менший, ніж у Португалії, Туреччині та колишніх країнах соціалістичного табору СРСР, менший, ніж у країнах Балтії. В Індії та Китаї цей показник значно вищий.

Незважаючи на те, що президент Путін оцінив подолання пандемії коронавірусу в 2020-2022 вдалим, смертність від COVID-19 в Росії склала більше, ніж у США в два рази, аніж в Європі в три рази. За дуже скромною статистикою протягом останніх двох років у Росії померло понад два мільйони людей, наче країна пережила гарячу війну.

Вчений заявив, що в сучасній Росії плачевний стан у всіх основних базових напрямках: освіті, медицині, економіці, промисловості, у соціальній та культурній сферах.

Смертність працездатних чоловіків у Росії втричі вища, ніж в інших країнах, а російських жінок – у двічі. Росія зараз знаходиться лише на 119 серед 187 країн у світі за цими показниками.

У Росії проживає 75 відс. бідного населення з низьким рівнем доходу. Водночас 0.4 відс. сімей мають дохід понад 5 мільйонів рублів на місяць. Це сім'ї олігархів та багатих. Якось президент сказав, що до середнього класу належать ті, у кого на душу припадає 17.5 тис. рублів на місяць (приблизно

195 дол. США). Цікаво, хто йому таке міг підказати? Є наукові норми, що таке середній клас. Середній клас – коли людина за 20 років розплачується за квартиру площею 25 квадратних метрів на кожного члена сім'ї. При цьому не обмежуючи себе в витратах на їжу, комунальні послуги, новий одяг та побутову техніку. Ось це наукове визначення середнього класу. У бідній Росії середній клас – це щонайбільше 20-22 відс. населення, 3 відс. – багатих, 75 відс. населення – бідні.

Спостерігається величезна нерівність між регіонами. Жителі Москви мають середній прибуток 90 тис. рублів на місяць. А в більшості регіонів дохід становить всього 30 тис. рублів або нижче.

У Башкортостані зараз лише 25 відс. зборів за нафту, яку там видобувають, залишаються в республіці. І те саме з промислового виробництва. А 75 відс. іде до центру. На такому тлі люди, природно, йдуть до Москви.

У Росії спостерігаємо аномальне розшарування за класами. Усього 4 відс. сімей, тобто десь близько 200 тис. сімей, мають дохід понад 5 мільйонів рублів на місяць (приблизно 55,500 дол. США). Уявіть собі цю цифру! Їхній загальний середньорічний дохід 12 трильйонів рублів (приблизно 135 млрд дол. США).

Невже не можна звідти взяти на охорону здоров'я, освіту, науку, культуру? Але ні парламент, ні уряд, ні президент жодних рухів у той бік не роблять. Число долярних мільярдерів, розділене на валовий внутрішній продукт (ВВП), вдвічі вище, ніж у США та Німеччині, у сім разів вище, ніж у Польщі.

Немає зростання інвестицій. Якщо не буде зростання інвестицій – не буде зростання ВВП. У Росії у розрізі ВВП на інвестиції припадає у півтора рази менше, ніж у Європі. Але найжахливіше, що ці інвестиції є абсолютно неефективними. На кожен рубль інвестицій у Росії отримують у півтора рази

(Закінчення на стор. 14)

Чому теза „російський народ не винен“ – хибна

„Свобода“ вже зверталася до теми відповідальності росіян за війну і злочини в Україні. Цю тему порушило російське щоденне інтернет-видання „Грани.ру“, яке виходить із 14 грудня 2000 року, публікує статті та відео на підтримку опозиції та політичних ув'язнених, а також огляди та аналізи російських та світових політичних подій. З 13 березня 2014 року доступ до сайту „Грани.ру“, як і до сайтів деяких інших Інтернет-ЗМІ, які декларують свою опозиційну спрямованість, був заблокований на території Росії Роскомнаглядом на вимогу Генеральної прокуратури Росії. Нижче вміщено публікацію редакції та деякі відгуки на неї.

За останній рік найбільш чутливі (російські – ред.) автори ллють сльози за маленькою людиною з російської глибинки, яка тихо „ходила своїми лісами-лугами“, поки не стала в Україні садистом і вбивцею з вини злого чарівника, „укушеного імперською мухою“. Інші порівнюють Росію з божевільною матір'ю, яку неможливо не шкодувати. Треті ностальгують за Росією-матінкою зразка 2018 року, яка приймала чемпіонат світу з футболу, „відкритою, без краплі озлобеності, привітною і мирною, яка дивиться в майбутнє і щиро бажає бути частиною цього світу“.

І всі дружно сподіваються на диво, „зворотне заклинання“, в результаті якого „закінчиться війна в Україні та в Росії на зміну путінським елітам – від Кремля до міських рад – прийдуть нові, анти-мілітарні та демократичні“.

Незамутнена великодушність постійно змінюється праведним гнівом з приводу політики колективного Заходу (який, як відомо, „вигодував нашого монстра“) – візової заборони та інших численних проявів „русофобії та дискримінації“. Дістається не лише країнам Балтії. Францію, наприклад, засуджують за недостатньо комфортні умови релокації співробітників російських правоохоронних організацій, які продовжують з еміграції

„впливати на громадську думку“.

Але найбурхливіший відгук отримують, звичайно, сюжети, пов'язані з класичною культурою, чи то скандал на фестивалі у Вісбадені, чи виправлення табличок у Метрополітен-музеї. Зміна керівництва Третьяковки чи московських театрів, останньої втіхи „заручників“, значно сильніше хвилює російську емігрантську громадськість, ніж розграбування українських музеїв та знищення бібліотек.

І ніхто не готовий обговорювати внесок „шанованих“ людей та інституцій, працівників культури та медіа у національну катастрофу, в російську машину зла. Про достатні „довоєнні“ роки путінізму згадується тільки хороше, тільки „смачний плембїр“. Не час, мовляв, розбиратися і каятися, треба підтримувати одне одного. Начебто повне моральне та громадянське банкрутство дає нам право на великий кредит.

Навколо тези „російський народ не винен“ за рік згуртувалися всі найкращі антипутінські інфлюенсери, золоте пір'я, моральні камертони. Це – енергійний, якщо не сказати агресивний конгломерат, колонки у провідних західних виданнях, телеетери, виступи на конференціях, пристрасні монолози на мітингах та нескінченна балаканина у соцмережах.

Все це не просто багаття амбіцій, ідентичностей та лояльностей. Це – частина великої „війни за наратив“, що йде на всіх майданчиках. Від того, який підхід переважить у західній громадській думці, безпосередньо залежить стратегія союзників України, постачання зброї та розширення санкцій. Політичні рішення, що визначають долю континенту.

І це ще боротьба за західні ресурси підтримки, які не безмежні. Кожен доляр та євро, витрачений на проекти антипутінців, міг бути витрачений на ЗСУ.

Сьогодні будь-який лобізм та активізм під „від-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Пономарьов постачав пальне окупантам

КИЇВ. – Правоохоронці викрили на співпраці з Росією чинного народного депутата від забороненої проросійської партії „ОПЗЖ“. Олександра Пономарьова. Під час повномасштабного вторгнення РФ він перебував на тимчасово окупованій території Запорізької області та добровільно почав співпрацювати з росіянами. Зокрема, він перереєстрував підконтрольні йому підприємства за російським законодавством, відкрив рахунки у місцевих „філіях“ банківських установ РФ, а також організував виробництво матеріальних цінностей та їх передання російським окупаційним військам. За даними слідства, його заводи постачали паливно-мастильні матеріали для військової техніки РФ і надавали техніку для облаштування ворожих фортифікаційних споруд. Правоохоронці виявили та вилучили електронні носії з доказами діяльності нардепа на користь РФ. 25 лютого 2022 року він вирушив з Києва до Бердянська Запорізької області, перейшов на бік ворога та надавав допомогу ворогу в окупації міста. Йому загрожує до 15 років в'язниці. (УНІАН)

■ Утік з хабарями

КИЇВ. – 24 липня Державне бюро розслідувань повідомило про затримання колишнього начальника Одеського обласного територіального центру комплектування і соціальної підтримки Євгена Борисова. Його підозрюють за трьома статтями Кримінального кодексу України: набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави активів, вартість яких на 6,500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян перевищує її законні доходи; нез'явлення вчасно на службу без поважних причин військовослужбовцем, вчинене в умовах воєнного стану; ухилення військовослужбовця від несення обов'язків військової служби шляхом обману, вчинене в умовах воєнного стану. Є. Борисов придбав наприкінці 2022 року на еспанському курорті Марбелья віллу вартістю майже 4 мільйони євро, яку зареєстрував на свою матір-пенсіонерку. Дружина Борисова стала власницею офісного приміщення на головній вулиці Марбельї. (Радіо Свобода)

■ Прокуратура виявила розтрату

КИЇВ. – Прокуратура передала до суду справу керівника комунального підприємства, недбалість якого спричинила розтрату понад 35 мільйонів гривень на будівництві Подільського мосту. Дирекція з будівництва шляхово-транспортних споруд Києва уклала договір щодо будівництва Подільського мосту через Дніпро. На виконання цього договору в листопаді 2019 року генпідрядник залучив підрядні організації для нібито надання послуг з використання найманого нестандартного обладнання. Відповідно до висновку комплексної судової будівельно-технічної експертизи, будівельні роботи на суму понад 32 мільйони гривень документально не підтверджені, проте були оплачені комунальним підприємством. Необґрунтовано завищено витрати на монтаж балок автопроїзду на понад 3 мільйони гривень. Досудове розслідування фактів незаконного використання коштів під час будівництва Подільського мосту триває. Правоохоронці повідомили про підозру ще трьом посадовим особам за фактом розкрадання 104 мільйонів гривень на будівництві Подільського мосту. (Укрінформ)

■ Новий потяг Київ – Харків

КИЇВ. – „Укрзалізниця“ призначила на один із найбільш популярних і завантажених напрямків новий тимчасовий нічний рейс швидкісним Hyundai Rotem „Інтерсіті+“ Київ – Харків, який курсуватиме з 16 липня по 9 серпня. Також „Укрзалізниця“ у другій половині липня запустила потяги зі Львова до Ворохти через Яремче та Татарів-Буковель, які забезпечили туристам підвіз до популярного курорту на час закриття на пляновий ремонт дільниці „Делятин – Надвірна“. (УНІАН)

АМЕРИКА | СВІТ

■ ООН відкинули російську брехню

НЮ-Йорк. – ООН відкинули російську версію про ракетну атаку в липні 2022 року на табір українських військовополонених. Тоді в місті Оленівка загинули понад 50 українських полонених. Обширний звіт телеагенції „CNN” у серпні того року продемонстрував, що „російські версія подій є, правдоподібно, вигадкою”. Росія стверджувала, що в табір вдарила ракета ЗСУ. В заяві ООН від 25 липня вказується, що удар не був здійснений українською ракетою. Глава ООН з прав людини Курт Волкер сказав, що ті, що вижили, й родини поранених полонених „заслугують на те, щоб правда стала відома, а ті, хто винний в порушеннях міжнародного права, понесли відповідальність”. Заява йдеться: „Наше бюро зустрілося з родинами жертв і вислухало їхні блага про правду й справедливість – і воістину, вони мають право на правду, справедливість та відшкодування. Для всіх, хто постраждав від цієї трагедії, ми мусимо зробити все, що можемо, щоб забезпечити справедливість.” („CNN”)

■ Американці схвалюють дії Верховного суду

ПАРИЖ. – Глобальна дослідна компанія „Ipsos” і телеканал новин „ABC” 2 липня оприлюднили висліди опитувань про те, як американці ставляться до найновіших рішень Верховного суду. Суд вирішив 29 червня, що так звані „позитивні дії” („affirmative action”) університетів є незаконними. Ці дії застосовувалися під час процесу приймання студентів на студії, щоб збільшити число расових меншостей. Більшість американців (52 відс.) схвалюють це рішення; 32 відс. – не схвалюють, а 16 відс. – не знають. Велика більшість республіканців (75 відс.) і незалежних виборців (58 відс.) схвалюють його, але лише 26 відс. демократів погоджуються з цим рішенням. Також більшість білих (60 відс.) та осіб азійського походження (58 відс.) схвалюють це рішення, проте лише 25 відс. чорних так думають. Думки осіб еспанського й латиноамериканського походження розділилися в цьому питанні – по 40 відс. погоджуються й не погоджуються, а 20 відс. – не знають. Суд вирішив 30 червня, що Президент Джо Байден не може скасовувати студентські борги. 45 відс. американців схвалюють це рішення, а 40 відс. – проти. Більшість республіканців (71 відс.) і незалежних виборців (49 відс.) схвалюють, але лише 17 відс. демократів погоджуються з цим. Також, 30 червня суд вирішив, що спеціалізовані підприємства мають право відмовити в наданні послуг одностатевим клієнтам через свої релігійні переконання. Мала більшість (43 відс.) схвалюють це рішення; 42 відс. не схвалюють, а 16 відс. не знають. Більшість республіканців (68 відс.) і незалежних виборців (49 відс.) схвалюють це рішення, але лише 15 відс. демократів з ним погоджуються. („www.ipsos.com”)

■ США повернулися до ЮНЕСКО

ПАРИЖ. – США після майже п'ятирічної перерви знову стали членом ООН з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО). У штаб-квартирі організації в Парижі 25 липня відбулася офіційна церемонія з підняттям американського прапора. На ній була присутня генеральна директорка ЮНЕСКО Одрі Азулай, перша леді США Джил Байден і перша леді Франції Бріжит Макрон. Дж. Байден відзначила важливість американського провідництва у збереженні культурної спадщини та розвитку освіти та науки в усьому світі. „Ми дуже пишаємося тим, що знову приєдналися до ЮНЕСКО”, – сказала Дж. Байден, яка за фахом є педагогом. США оголосили про свій намір знову приєднатися до ЮНЕСКО у червні і 193 країни-члени організації на початку липня проголосували за схвалення повернення США. Рішення США вийти з ЮНЕСКО вступило в силу при кінці 2018 року за Президента Дональда Трампа. Вашингтон мотивував це „зростаючими заборгованостями в ЮНЕСКО, необхідністю основної реформи організації та її постійною антиізраїльською політикою”. До свого виходу з організації США були найбільшим спонсором ЮНЕСКО, вносячи 22 відс. загального фінансування агентства. (Радіо Свобода)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

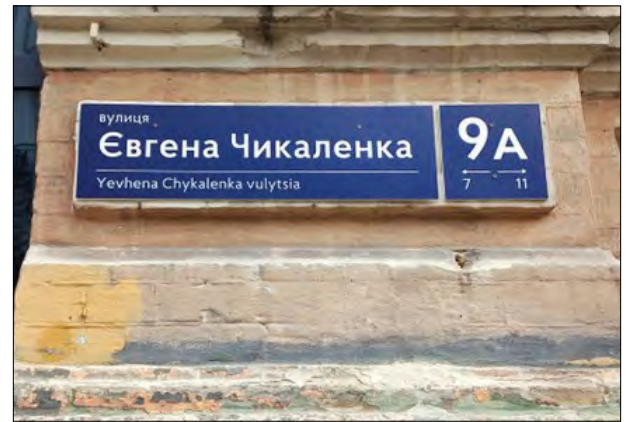
Фінальна стадія декомунізації та дерусифікації Києва

Георгій Лук'янчук

У Києві знову розмалювали погруддя комуністичних діячів, вимагаючи їх нарешті прибрати. Невідомі облили фарбою та розписали словами „кат”, „окупант”, „чекіст” погруддя радянських партизанів та радянських військових у парку Вічної слави. Зокрема, Сидора Ковпака та Олексія Федорова. Активісти залишили на постаментах „геть кацапа”, „ганьба” та інші.

Чому ці об'єкти досі не декомунізовано, невідомо. Адже нещодавно Міністерство культури України позбавило охоронного статусу ще два монументальних радянських пам'ятники в Києві. Йдеться про пам'ятник учасникам Січневого збройного повстання 1918 року та обеліск на честь міста-героя Києва. А у Шевченківському районі Києва діє неофіційний Музей декомунізації, експонати якого збирали з усіх районів столиці. Зокрема, тут існує ціле „кладовище” бюстів Леніна.

Столиця України рішуче продовжує українізацію топонімів. Станом на сьогодні з визначеного переліку залишилися перейменувати менше ніж 60 об'єктів і Київська міська рада планує завершити цю процедуру найближчим часом. Наразі відбувається очищення публічного простору столиці від російських контекстів. Упродовж 2022-2023 років Київ став лідером серед українських міст за кількістю перейменованих вулиць і площ, назви

Київрада перейменувала вулицю Пушкінську на вулицю Євгена Чикаленка

яких пов'язані з Росією. Активний процес декомунізації та позбавлення радянської спадщини у топонімії міста розпочався ще у 2014 році, хоча були й певні періоди ще з 1992 року. А після 24 лютого 2022 року процес дерусифікації та деколонізації міських об'єктів набрав вже конвеєрного потоку, не чекаючи на прийняття Закону „Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні та деколонізацію топонімії”, який набув чинності лише 27 липня цього року.

(Закінчення на стор. 14)

Будинок Сікорського передають громаді Києва

Садиба Сікорського в Києві.

КИЇВ. – Міністерство культури та інформаційної політики 13 липня погодило передачу садиби Сікорського у власність громаді Києва. Йдеться про будинок на вулиці Ярославів Вал, 15-Б, який належав родині Сікорських. Будівля має статус пам'ятки історії національного значення.

Згідно з постановою уряду, відповідний статус вона отримала у 2018 році, а за рік перед цим фахівці оглянули технічний стан будівлі і дійшли висновку, що вона перебуває в аварійному стані. У будинку Сікорського сталося кілька пожеж.

У 2000 році садибу Сікорського орендував Міжнародний благодійний фонд „Музей повітроплавання та авіації імені Сікорського”, який належав екстремістському Нестору Шуфрічу. Фонд взяв на себе зобов'язання відновити пам'ятку, проте за 15 років не проводив жодних реставраційних робіт.

Радіо Свобода

Нагородили переможців конкурсу

Переможці X Всеукраїнського конкурсу для студентської та учнівської молоді. (Фото: Єлизавета Тимошук)

Тетяна Поліщук

У Національному університеті „Острозька академія” 6 липня відбулося нагородження переможців X Всеукраїнського конкурсу для студентської та учнівської молоді „Улас Самчук на культурному фронті сучасної російсько-української війни і вручення гранту Фонду ім. Дарії Муцак-Ковальської та Михайла Ковальського. Ці події вже стали традиційними, адже саме вони щороку збирають

талановиту молодь із різних куточків України, яка докладає максимум зусиль для зміцнення культури в умовах сучасної війни.

„Люди, які заснували фонд, напевно знали, що ці кошти сторицею повернуться передусім українській державі, нашій Острозькій академії завдяки вашій активності. Можливо у майбутньому, ви самі заснуєте такий фонд і обов'язково допоможе-

(Закінчення на стор. 14)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Всеукраїнська проща до Зарваниці

На Всеукраїнській прощі до Зарваниці.

Михайло Михайлинин

ЗАРВАНИЦЯ. – 15 і 16 липня тисячі паломників з України та світу взяли участь у Всеукраїнській прощі до Марійського центру „Зарваниця“. Разом з Главою Української греко-католицької церкви Святославом Шевчуком усі молилися за перемогу України у війні, за військових та Боже благословення для українського народу.

„Сьогодні особливо хочу обійняти нашою молитвою матерів, батьків, дружин і дітей наших загиблих воїнів. Ми знаємо, що зараз відбувається особливе напруження на фронті, наші військові звільняють ціною своєї крові кожен клаптик української землі. Хай наша молитва завітає туди, на всі фронти України, нехай підтримає наших воїнів“ – сказав Патріярх.

На зустрічі з молоддю виступив голова організаційного комітету Світового дня молоді єпископ з Лісабону Америкю Агуяр. Він також благословив понад 500 молодих українців, які вирушають на Світовий день молоді в Португалію.

На прощу прибули військові, які боронять Україну, а тепер є у короткій відпустці та їхні родини.

Орден Митрополита Андрея Шептицького за вагомий внесок у розвиток української культури і мистецтва нагороджено Володимира Слепченка. Таку почесну нагороду отримав і Мирослав Сенік – за активну діяльність задля розвитку Українського католицького університету.

На прощі вперше побували родини біженців, які постраждали від війни. Біля чудотворної ікони Божої Матері вони молилися за опіку над ними і мир в Україні.

Фонд „ДАР“ допомагає фронту

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 21 липня бібліотекарі Сміли напекли багато пиріжків й інших ласощів і відправили їх захисникам через благодійний фонд „Допоможемо армії разом“ („ДАР“). Забрав передачу керівник фонду Андрій Бондаренко. З бібліотекарями міста він почав співпрацювати з перших днів вторгнення Росії.

Благодійний фонд в основному складається з членів Спільки ветеранів війни в Афганістані. Пройшов ту війну і А. Бондаренко. Звідти повернувся неушкодженим, а в мирному житті, у Києві, дістав важке кульове поранення. Відтоді не може ходити, але може керувати автівкою, організувати людей.

Директор Смілянської міської централізованої бібліотечної системи Ірина Огус, завідувачі відділами Людмила Виноградова і Ніна Русавська з ласощами захисникам від бібліотекарів Сміли.

Очільник фонду „ДАР“ Андрій Бондаренко. (Фото: Олександр Вівчарик)

Фонд зареєстрований в січні 2015 року. Згадує А. Бондаренко: „Ми з місцевими афганцями ще 2014 року почали збирати стару техніку в Товаристві сприяння оборони України. Знайшли 21 вантажівку в смілянській автошколі, 10 – у Шполі. Відновили те, що вже навіть не технікою було, а брухтом. Загалом вже відправили у військові частини до 50 одиниць вантажної техніки. Також передали на передову понад 20 легкових автівок“.

З 2014 року „ДАР“ відвіз захисникам понад 500 тонн продуктів.

Благодійному фонду допомагають не лише бібліотекарі Сміли, а й виконавчий комітет міської ради, школа ч. 15, магазин „М'ясокрай“ (Роман Натальченко), консервацію роблять і коржики печуть вихователі дитячих садочків, освітяни пле-

(Закінчення на стор. 11)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Прем'єра закликали підтримувати Україну

ЛОНДОН. – Згідно з документами з 2001 року, які були оприлюднені національними архівами 19 липня, тодішнього Прем'єр-міністра Великобританії Тоні Блера закликали, щоб він підтримав мрію України вступити до Європейського союзу, щоб створити бар'єр проти російської загрози. Тодішній Президент Леонід Кучма апелював безпосередньо до Т. Блера підтримати довгострокову мету України для „повномасштабної європейської та євроатлантичної інтеграції, включаючи повноправне членство в ЕС“. Радник Т. Блера з європейських справ Роджер Лідл написав прем'єрові: „Зміцнення хиткої демократії та економіки України збільшує стабільність на майбутніх східних кордонах ЕС і діє як грізний бар'єр для будь-якого відродження російського імперіалізму проти Заходу“. Після переговорів української делегації в Об'єднаному Королівстві (ОК) в грудні 2001 року, Р. Лідл сказав, що „українці були пригніченими, що більшість Європи й нова адміністрація США нехтує ними“. Він прийшов до висновку, що „ми маємо занадто рожеву оцінку Путіна, який, за їхніми словами, є розумним, показним політиком, але не героєм демократії. І ми оточимо Україну“. Посол ОК до Києва Ролянд Смит запитував, чому Захід не хоче дати Україні повноправне членство в ЕС: „Тому що Україна є просто завеликою? Тому що ми справді думаємо, що Україна має повернутися до Росії, де їй і місце?“ („BBC“)

■ Німеччина виплатить репарації

БЕРЛІН. – У світі проживають приблизно 240 тис. осіб, які пережили Голокост. Щороку німецький уряд обговорює з Конференцією єврейських матеріальних претензій проти Німеччини суму репарацій, які будуть виплачені. Цього року 14 червня вони погодилися на рекордово високу суму, відколи Німеччина почала платити репарації 70 років тому – 1.4 млрд дол. Додатково понад 128 тис. осіб, які пережили Голокост, отримають місячно по 1,360 дол. упродовж 2027 року. Це є головно євреї з колишнього СРСР, які не були в концтаборах чи геттах і тому не отримують регулярної пенсії. Бюджет Німеччини на суспільну службу збільшився впродовж останніх двох десятиліть і виносить 890 млн дол. на 2024 рік; 15 років тому він мав менше, ніж 50 млн дол. Німеччина також виплатить 150 млн дол. для поширення навчання про Голокост. („Jewish Telegraphic Agency“)

■ Попит на нацистські артефакти

КАНБЕРА. – Австралійські підприємства, які торгують військовими та історичними речами, переживають великий попит на нацистські артефакти після того, як уряд оголосив минулого місяця законопроект, який забороняє продаж нацистської символіки. Однак, він не забороняє перебування такої символіки в приватній власності чи її передачу. Колекціонери німецьких військових артефактів розкуповують їх заки ще дозволено. Власники підприємств кажуть, що покупці є колекціонерами або істориками, а не симпатиками нацизму. На численних ліцітаціях цих артефактів можна було побачити багато політиків. Єврейські організації засудили цю популярність і розпродаж нацистської символіки. („The Guardian“)

■ Вбили головного комуніста Придністров'я

ТИРАСПОЛЬ. – Провідника комуністів у молдовському сепаратистському регіоні Придністров'я Олега Хоржана знайшли мертвим в його будинку, в робочому кабінеті з численними ножевими пораненнями. О. Хоржану було 47 років. Свого часу, на початку 2000-х, він влаштував у Тирасполі громадську приймальню від імені провідника Комуністичної партії України Петра Симоненка. Був відомий своїми проросійськими поглядами і виступав за незалежність молдовського сепаратистського регіону Придністров'я. (Радіо Свобода)

Кому готівка коле очі?

Повернімося на хвилинку до Лондону, де наприкінці червня відбулася так звана „донорська“ конференція – „Ukraine Recovery Conference“, присвячена доленосній темі повоєнної відбудови України та радикального оновлення її економіки. Тому дуже дивно, що подія не викликала в суспільстві належної уваги і не дістала всебічного обговорення. Мовчанку блогерського середовища ще можна зрозуміти: цей говірливий майданчик – не для заглиблення й аналізу, там переважно діють чорно-білі картинки у зображенні реальності. Коли йдеться про серйозні, складні речі, їх мають пояснювати, коментувати і пропагувати найкращі фахівці, професіонали.

А речі – вкрай серйозні. Європейці, і не тільки вони – конференція зібрала менеджерів, теоретиків і практиків з понад 60 країн світу – хочуть бачити Україну на власних економічних ногах, бо це означатиме і надійну відпорність російським завойовникам, і водночас загальноєвропейську і загальносвітову стабільність та рівновагу.

Отож рука допомоги насправду щедра. Європейський союз упродовж наступних чотирьох років надасть Україні 50 млрд євро; британський багаторічний пакет фінансової підтримки, з гарантією від Світового банку, сягає 3 млрд дол; 1.5 млрд дол. від США підуть для відновлення енергостистем і залізничних ліній; 840 млн дол. від Європейського інвестиційного банку посприяють відновленню українських шкіл і лікарень. Разом це 60 млрд євро, тобто більше половини потреб України – 110 млрд євро – до 2027 року.

Від України тим же часом – і знов таки в її власних першочергових інтересах – чекають тільки ефективних економічно-політичних реформ. „За кожен крок, який ви робите назустріч нам, Європейський союз робитиме крок назустріч Україні“, – ці слова президентки Єврокомісії Урсули фон дер Ляєн можна розуміти, як впевненість у вже близькому членстві України в ЕС.

З українського боку залишається, властиво, лише одне: твердою рукою, чесно і нелукаво витягнути країну з болота корупції. Отож у Лондоні чекали від української делегації якогось показного, ефективного антикорупційного проєкту. А дочекалися повернення сумнозвісної ідеї переходу до „кешлес-економіки“, тобто до загального скасування готівки. Її на конференції озвучив і намагався обґрунтувати заступник керівника Офісу президента Ростислав Шурма. Мовляв, не буде готівки – не буде корупції. Якщо головний економічний фахівець з Офісу президента бачить вирішення проблеми корупції отак по-дитячому, то Україна ще не скоро позбудеться цієї вади. Якби ця ідея у практичному застосуванні могла б бути корисною, то її вже давно втілили б держави з високим рівнем розвитку інформаційних технологій. Можливо, надміру в'їдливо зареагувала на цю ініціативу колишня керівниця Української Ради реформ Марія Барабаш, але як не в тоні, то в самій суті вона має рацію:

„Ростислав Шурма запропонував ліквідувати готівку в Україні в ім'я боротьби з корупцією. „Золотий хлопчик“ команди Президента, який має образ економіста-інтелектуала, величезну довіру Президента щодо економічних реформ, виявився звичайним популістом з розумінням економіки на рівні студента першого курсу навіть не економічного вищого навчального закладу... Навіть в тотально технологічних державах з супер швидкісним інтернетом, не вийшло відмовитися від кешу. Зверну увагу на те, що причина корупції і її механізми в Україні давно виходять за межі готівки у конверті чи дивані. Так, звісно, хабарі даються і готівкою, але вже зараз від рядового поліцейського до топ-чиновника приймають „розрахунки“ безготівковими платежами. Менше фізичного контакту, менша ймовірність попастись. А куди подіти такі жадані українськими чиновниками євро та долари? Чи рішенням української влади їх теж буде ліквідовано?“

Є корупція, бо є готівка, не буде готівки – не буде корупції. Такими простими рішеннями складні суспільні проблеми не розв'язуються.

ІСТОРІЯ

Головною вулицею давньоруського Подолу

Олександр Толпигін

Головна подільська вулиця починалася на Привозі за Вознесенськими воротами. Вознесенський узвіз з'єднував Верхнє місто з Подолом. Він вів з Копирів Кінця – давнього передмістя за Львівськими (Жидівськими) воротами. Площа Привоз існувала ще в давньоруському Києві і називалася так, бо сюди з навколишніх місцевостей звозили продукти сільського господарства. А збіжжям, для прикладу, торгували на Житньому Ринку.

На краю Привоза стояла Свято-Вознесенська церква, зруйнована кримчаками в XVI столітті.

Ця церква (позначена на плані числом 1) знаходилася біля сучасного Подільського будинку побуту на проїжджій частині вулиці Верхній Вал. На жаль, Вознесенська церква до нашого часу ще не досліджена.

Поруч з Вознесенською церквою починалася знаменита Замкова вулиця, яка ще зі скитських часів вела на гору Щекавиця. Далі головна подільська вулиця вела до церкви Миколи Притиска, точніше до Свято-Миколаївського православного монастиря (позначені числами 2 і 3).

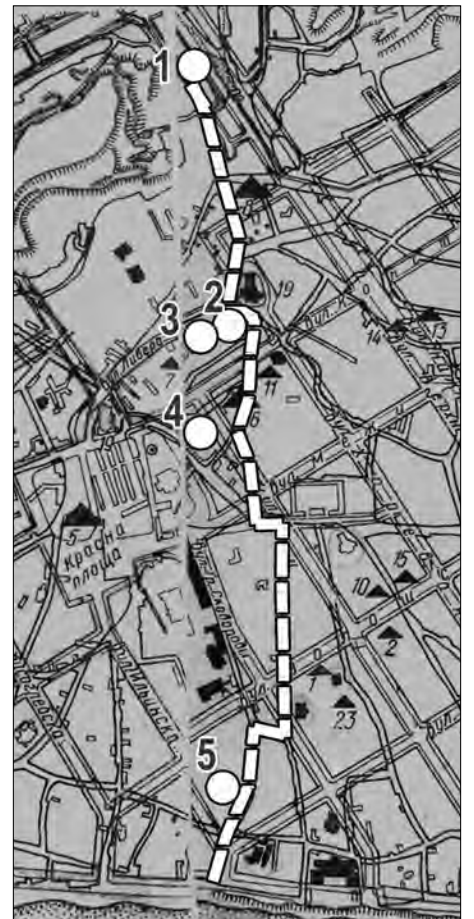
Цей монастир був зруйнований кримчаками наприкінці XV століття. Про назву храмів нам дає підказку Миколаївський домініканський монастир, збудований поруч. Слід зауважити, що кримчаки руйнували тільки верхи храмів. Тому автор вважає, що на глибині три метри від сучасної поверхні в значній мірі залишилися стіни двох Свято-Миколаївських храмів з давньоруськими фресками. Наш обов'язок розкопати залишки храмів і відновити їх в первинному стані.

Після зруйнування храмів Св.Миколая була споруджена Ново-Миколаївська оборонна церква, яка через півстоліття була переосвячена домініканцями на католицький костел Святого Миколая. Цей костел в 1610 році добудували, і в такому вигляді він проіснував до 1930-х років, коли і був зруйнований советами.

За Микільським монастирем стоїть так званий будинок Петра I, який збудований на місці кам'яниці XVI століття і знаходиться на головній торговій вулиці Подолу.

Пройшовши 50 метрів на південний схід, підходимо до фундаментів церкви Св.Михайла. Про Михайлівську церкву на Подолі згадують давньоруські літописи і відомі історики (позначена числом 4).

На мою думку, залишки церкви, зруйнованої кримчаками наприкінці XV століття, повинні зберігатись на висоту до трьох метрів, бо татари руйнували тільки верхи храмів. Плюс культурний шар товщиною приблиз-

Суміщений план Подолу 1803 і 1974 років. (Пунктиром позначена головна торгова вулиця Подолу XII століття. 1 – Вознесенська церква XII століття; 2, 3 – Микільський монастир XII століття; 4 – Церква Михайла XII століття; 5 – Грецький монастир VII століття.)

но у три метри, і перед нами можуть постати значні залишки відомого давньоруського храму.

Знову ж таки, згідно точки зору автора, Михайлівська церква на Подолі у Києві має в давньоруській історії своїх „нащадків“, дуже схожих на першовзірець. У давнину ті ж самі майстри будували в інших місцях храми згідно взірця. У даному випадку майстри поїхали в Смоленськ і збудували там церкву Петра і Павла – таку ж як Михайла.

Церква св. Михайла згідно свого духовного навантаження мала обслуговувати Головне подільське торговище.

Далі головний торговельний шлях проходив повз так звану кам'яницю Івана Мазепи і підходив до давньоруської Іллінської церкви, яка була споруджена на місці Іллінської церкви XVII століття. Навпроти цієї церкви на теперішньому порожньому місці колись стояв старовинний Грецький монастир VII століття нашої ери, в якому прийняла хрещення княгиня Ольга (позначений числом 5). Цей монастир був зруйнований в XVI столітті кримчаками.

Це – наша національна святиня, бо тут першою на Русі хрестилася кня-

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Готуємо Буковинський фестиваль Розповідь українського воїна

Буковинська „Просвіта“ свого часу заснувала етно-фестиваль давньої української народної пісні „Буковина автентична“ імені Євгенії Ярошинської – відомої в краї збирачки фолк-льорних пісень, якій 18 жовтня 2023 року відзначатимемо 155 років з дня народження.

Перший етап фестивалю відбувся чотири роки тому, другий плянуємо організувати 14-15 жовтня цього року, обов'язкова вимога для художніх колективів – пісні давні, забуті-часів Січових Стрільців, репресій, голодоморів, ОУН та УПА. Плянуємо долучити не менше, ніж 12-15 колективів чи солістів з усіх районів Чернівецької області.

Щиро запрошуємо також взяти участь у фестивалі-концерті – онлайн або створити відео-запис давньої української пісні колективу діаспори.

Може хтось із вихідців з Буковини живе в Америці, але пам'ятає якусь давню патріотичну пісню, ми б і її відтворили на фестивалі на високому професійному рівні і показали у відео-репортажі.

Фестиваль-концерт благодійний, всі кошти, зібрані в Палаці культури міста Заставна (головний організатор Заставнівська „Просвіта“), будуть спрямовані до Збройних сил України.

З повагою, і за дорученням правління Буковинської „Просвіти“,
Світлана Масловська

Філадельфія вшанує День Незалежності

Святкування Дня незалежності України відбудеться у Філадельфії 24 серпня, о 7-ій годині вечора, в Українському освітньо-культурному центрі при 700 Cedar Road, Jenkintown 19046. Громадський комітет Філадельфії, який складається з 23-ох громадсько-культурних організацій запрошує українську громаду прибути чисельно. У мистецькій програмі бере участь понад 50 виконавців. Вступ на свято: добровільні датки.

Організатори свята готують приємну несподіванку: монтаж, підготований Юрієм Наконечним, який зосередився на візуальному і тематичному представленні боротьби України проти наступів північного ворога України – чи то монгольських орд Чингізхана, чи то путінських орд. Автор монтажу вважає своєю метою ознайомити учасників свята з думкою, що війна України-Руси проти півночі триває тисячу років і продовжується від часів Київської Русі, через запорожців – козацьких лицарів, героїчну боротьбу визвольних змагань та УПА, героїв української Революції Гідності, воїнів українських збройних сил і Лицарів України Майбутнього, якими має стати українська молодь, вихована у СУМ чи Пласті.

Громадський комітет Філадельфії

Ми відкинем „руський мір“

Ігор Дем'янчук, Київ

Росія здавна поглинає
Усе сусіднє, як вампір,
Честі, совісті не має,
Ось він, ось він „руський мір“.
Ця загарбницька країна
Розрослася вздовж і вишир,
Наче ракова пухлина,
Ось він, ось він „руський мір“.
Чужі землі захопила
Від морів до дальніх гір
Ця жорстока, дика сила,
Ось він, ось він „руський мір“.
Від загарбань, від чужого
Він роздувся, як пухир,
Вдача зла у світу злого,
Ось він, ось він „руський мір“.
Пазурі він суне хижі,
Куди лиш сягає зір,
Він вкраде, уб'є, заріже -
Ось він, ось він „руський мір“.
Є агресором злочинним,
Діє наче лютий звір,
Прикидається невинним,

Ось він, ось він „руський мір“.
Світ брехні, тортур, насильства,
Сталін в Путіна кумир,
Світ ГУЛагу, світ убивства,
Ось він, ось він „руський мір“.
Волі всяк нарід бажає –
І калмик, якут, башкир;
В путях їх Москва тримає,
Ось він, ось він „руський мір“.
Панувати в світі хоче
Цей російський бузувір,
Про нацизм іще торочить,
Ось він, ось він „руський мір“.
Хоче підкорить Вкраїну,
Як Казань, Кавказ, Сибір,
Українців – в домовину,
Ось він, ось він „руський мір“.
Герб нас їхній не лякає,
Двоголовий нетопир,
Ми потвору подолаєм,
Ми відкинем „руський мір“.
Над імперською труною
Не читатимуть псалтир,
Втратить силу він і зброю
Цей зловісний „руський мір“.

Головною вулицею...

(Закінчення зі стор. 6)

гиня Ольга. З урахуванням того, що кримчаки не ламали храми до фундаментів, а збивали тільки їхні верхи, то так само можна припустити, що на порожньому майданчику навпроти Іллінської церкви, на глибині якихось двох-двох з половиною метрів збереглися залишки собору і

келій VII століття. Це був би найстарішим храмом Києва.

Далі головна дорога підходила до Дніпровських воріт давнього Подолу, біля яких швартувалися торгові кораблі із “варяг у греки”.

У нашій короткій мандрівці ми відідали п'ять давньоруських храмів, які поки що цілком не знищені сучасною будівельною індустрією. То ж, шановні друзі, поспішайте з пошуками.

Карина Гусельникова, Полтава

Ми не спали, але йшли туди,
щоб діти більш не чули автомата.
Мені листя було замість ковдри,
душу гріла згадка про домівку;
я згадав дружину, наче квітку,
діточок своїх і небо чисте.
Ми потихеньку йшли
у бік Херсона,
тихенько йшли звільняти
рідний край,
були й поранені та йшли щосили –
дорога та стелилась, мов вуаль.
І от дійшли, в момент,
що нема сили,
стрічав херсонський
змучений народ:
вони благали Бога і молились –
тільки б скоріш би Україна!
Почув Бог!
Там жінка прапор діставала –
він був брудний і весь в землі.
„Рідненькі, ми на вас чекали!
Уклін і дяка – вистойть народ!“
Найбільша нагорода для солдата –
ні, не медаль і орден, а любов!
Ми тут, щоб вигнати із наших
земель ката,
і щоб війни ніколи не було!“

Я пишу тобі листа

На вікні у повній тиші
я пишу тобі листа, як ти там?
Що там на небі?
Майже рік... тебе нема.
Що там, кажеш, зорі сяють?
Знаю, зірка, там є й ти,
мій коханий, тільки б знав ти..
як сумую, плаче син.
Я чекала тебе з фронту,
дуже теж чекав наш син,
що ж війна зробила клята,
пороз'єднувала тих,
в кого сім'ї, а кого діти,
стали всі на захист неньки...
А жінки... (ну що за час?)
взяли в руки автомат.
Я пишу листа тихенько,
в нього фото покладу,
пройдуть роки,
й наші внуки скажуть,
що дідусь – герой.
Ну, а зараз – точно знаю:
зовсім скоро буде мир -
недарма ти чуєш ранком:
пішов захищати всіх.
Хоч прожив ти геть недовго
і віддав життя за спокій,
ти є справжній українець,
ти чинив їм всім супротив.
Я пишу листа тихенько,
поруч гордо пише син.
у нас був найкращий тато
і найкращий чоловік.

* * *

Вір у себе, вір, прошу!
Тільки тут і тільки зараз,
українка ти і суть,
міць твоя і тут відвага!
Вір у себе попри все,
бо козацького ти роду,
як тебе життя несе,
для свого ти тут народу.
Хоч війна, хоч тяжко зараз,
безкінечні сирени,
точно, знай, ми переможемо,
все пройде і підемо далі.
Вір у себе уночі,
і коли шахід літає,
вір у себе у ті дні,
коли сил вже більш немає.
Як читаєш у новинах,

що чергові знов розрухи,
вір у себе тільки ти
тільки тут і тільки зараз.
Вір у себе, бо ти жінка,
вір й як сонечко світи!
Вір у себе – як ніхто,
ти все зможеш... віра й правда.
Подивись на Україну,
вона – жінка теж завзята,
коли тяжко стало їй
взяла в руки автомата.
Коли кривдили її,
через що вона пройшла,
крізь роки і крізь століття
та не стала на коліна –
гордо йшла через жажіття.
Вір у себе, ти чарівна,
наче сонечко, світи!
Вір у себе, ти є вільна –
так буде і крізь роки.

Солдату України

Солдат України, молюся за тебе,
щоб там, у окопі, ти вижив і жив.
Ти для України бронєю став, тилом,
війна тебе, рідний, з собою взяла.
У тебе відвага, у тебе є сила,
солдат України, молю, повертайся!
Заплакана мати стоїть на колінах,
у тебе – майбутнє! Війна,
не вертайся!
Заплакана мати чекає на сина,
живим повертайся,
благаю, живим!
Синочок в дитинстві мріяв
про форму,
військову, щоб міг нас усіх захищати,
а зараз він мріє про волю і правду,
щоб більше не йшов він
туди воювати.
Солдат України, ти є героєм,
про тебе писатимуть скоро книжки,
молюся за тебе і вірю я щиро,
солдат України, вертайся живим!

Ми із Полтави!

„Доброго вечора,
ми із Полтави!“ –
дякую дуже
за вислів цікавий.
Ми, полтавчани,
сильний народ!
Ми козаками звемось,
так ось...
Де є галушки –
там є і свято,
де Котляревський —
там завжди цікаво.
Ярмарок славний –
хто ж там не був...
Ну, а Сердючку
як же забудь?
Ми прославляємо
рідний наш край!
Ану, туристи,
давайте до нас!
Ми і зустрінемо,
і поїсти дамо,
та і розкажемо,
як ми живемо.
З'їздим в Опішню,
в столицю гончарства,
там такі люди –
буде вам щастя!
Потім заїдемо
в Диканьку –
там добре!
Ну, і в Сорочинці –
там же був Гоголь...
А от в Полтаві –
що вам сказати?..
Гарна вона –
ви маєте знати!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Провели вишкільний табір СУМ

Учасники Всеканадського вишкільного табору. (Фото: Ukrainian Youth Association of Canada)

Всеканадський вишкільний табір Спілки української молоді „Нині СУМівця, нині бійця“ ім. Патріярха Любомира Гузара на оселі СУМ „Веселка“ біля Актону (провінція Онтаріо, Канада) завершив свою діяльність.

Під час свята заходу голова Крайової управи СУМ у Канаді Тамара

Татарин коротко привітала вишкільників з їхніми успіхами.

Також команда табору привітала всіх таборників за їхні успіхи протягом останніх двох тижнів і побажала юнацтву активно працювати протягом року у своїх осередках та відділах, застосовуючи здобуте знання.

Укрінформ

Гості з України

Гостей з України приймають в Едмонтоні. (Фото: Consulate General of Ukraine in Edmonton)

ЕДМОНТОН. – Посол України в Канаді Юлія Ковалів і делегація Верховної Ради України у складі Микити Потураєва, Євгенія Кравчук, Ірини Герасенко здійснили візит до Альберти. Під час поїздки було проведено зустрічі з прем'єром Альберти, губернатором, спікером парламенту, мером Едмонтона, провідниками української громади, діловими кола-

ми Едмонтона та Калгарі.43

Учасники зустрічей зосередилися на допомозі Україні у боротьбі проти російської агресії, відбудові України, розвитку двосторонніх відносин, підтримці українців, які прибули до Альберти, тікаючи від жахів російської війни та співпраці з українською громадою.

Укрінформ

Виставка „Космогонія“ у Вашингтоні

На відкритті виставки. (Фото: Оксана Маркарова)

ВАШІНГТОН. – В Українському домі у Вашингтоні, що діє при Посольстві України в США, відкрилася виставка українського художника Петра Антипа „Космогонія“, що триватиме до 22 серпня. У відкритті експозиції взяли участь Посол України в США Оксана Маркарова разом із директоркою Українському домі Маріанною Фальковою та арткуратором Алексом Демком. О. Маркарова нагадала, що у 2014 році П. Антип був вимушений виїхати з рідної Горлівки на Донеччині та розпочати нове життя в Києві. Тут народився його новий мистецький проект „Космогонія“. Від початку повномасштабного втор-

гнення РФ у 2022 році П. Антип вступив у переселенство і сьогодні працює в найбільшому українському музеї сучасного мистецтва, відкритого у Луцьку відомим меценатом Віктором Корсаком у 2018 році.

В. Корсак є не лише фундатором найбільшого в Україні мистецького центру, але й засновником технопарку „Центр медичних інновацій“, колектив якого на сьогодні сформував та безплатно надіслав на фронт 40 тис. аптек, 2,500 тактичних медичних рюкзаків, навчив тактичної медицини 12,500 слухачів, у тому числі 5,000 солдат, дав прихисток 7,000 біженцям.

Укрінформ

Новий канал для чужинців

КИЇВ. – Наш благодійний фонд „Нація сердець“ створив Telegram канал Ukraine Direct, який буде висвітлювати реальні події в Україні англійською мовою. Команда Gainrep є співзасновником фонду „Нація сердець“.

З початку війни, на жаль, не було створено достатньої кількості масмедійних ресурсів для інформування іноземців у Європі і Америці. А наш

ворог використовує всі можливі шляхи для розповсюдження недостовірної інформації та брехні. Світ має знати про реальний перебіг подій в Україні.

Будь ласка, підпишіться та допоможіть поширити канал серед ваших іноземних знайомих! Щиро дякуємо! Разом до перемоги!

З повагою,

Команда Gainrep

Привіт з Школи булавних

Катря Кузьмович надіслала до „Свободи“ привіт з Школи булавних,

яка відбулася в Гантері, Нью-Йорк, 24 червня-6 липня.

Отримайте 0,25% знижки на кредит на легковий або вантажний автомобіль, якщо у вас є іпотека в ФКК СУМА!

На честь 25-річчя нашого відділення в Стемфорді

Члени всіх наших відділень можуть скористатися цією пропозицією.*

Відскануйте
QR для
найновішої
інформації

Зателефонуйте нам або надішліть
SMS 914.220.4900
або надішліть нам електронний
лист на адресу loans@sumafcu.org
www.sumafcu.org

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090
SUMAFCU NMLS# 527694

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

* Eligible applicants must be members and have a mortgage in good standing with SUMA FCU. Promotion only applies to new and used auto or truck loans. Please note: This promotion only applies to new applications. It does not apply to any current auto or truck loans prior to the start of the promotional period (7/17/23). Promotion ends 9/30/23. Restrictions or limitations may apply.

Contact the SUMA FCU loan department for any questions or to apply.

„І НА ОНОВЛЕНІЙ ЗЕМЛІ...“

Ідея і характер

Петро Часто

От-от, в серпні, мине 140 років від народження Дмитра Донцова. Нехай же цей ювілей спонукає нас якомога глибше вникнути у вогненну протимосковську публіцистику цього особливого автора і висувати з неї ту єдину ідею, котру він прагнув піднести над Україною як провідну зорю, – визволення від російського рабства і повноцінне українське національне відродження.

Наступного року також варто буде застановитися над 50-річчям з'яви монографії Михайла Сосновського, колишнього редактора нашої „Свободи“, „Дмитро Донцов. Політичний портрет“. Цю книжку також не гріх оцінити, як інтелектуальний і громадянський подвиг. То був перший крок до впровадження творчості Донцова у науковий обіг, а часи тоді, м'яко сказавши, не сприяли неупередженій оцінці діяльності і постаті безкомпромісного українця. У політичній атмосфері Європи та Америки у повоєнні роки, коли М. Сосновський студіював життєпис Д. Донцова, дуже мало знаходилося місця для співчуття до української визвольної справи. Ліва преса Заходу, відверто на догоду Москві спотворюючи історичні обставини, очорнювала подвійний український збройний спротив, античервоний і антикоричневий, вигадувала нісенітницю про „колябораціонізм“ Організації Українських Націоналістів з гітлерівським нацизмом, підспівувала кремлівській пропаганді.

„Виступить зі своїм відважним чином Українська Повстанська Армія, і скільки бруд і помий виллють на неї слуги Росії, – писав Д. Донцов у перші повоєнні роки. – Скільки – на сором нам, українцям, – навіть в нашій національній середовищі, знайшлося московських підбрехачів, найвищий вияв героїзму в сучасній Європі паплюжили або замовчували навіть тоді, як кричала про неї вся світова преса!.. Скільки то облудних лібералів і демократів вступаються за одного чи двох засуджених червоних бандитів, зрадників свого народу, але й пальцем не кивнуть, коли за червоною завісою ллється кров мільйонів невинно катованих! Так шириться облуда, забріханість, так вмирає ідея пошани та поняття честі, свободи, героїзму, патріотизму, і не через що інше, як через те, що відвернувшись від правди Христа, Захід тратить респект до великих ідеалів, роззброюється ідейно і морально,

грузне в трясовину матеріалізму. Відлітає віра, а з нею і дух войовничий її боронити“.

В тих умовах загального зсуву до лівизми в політиці, в науці, в культурі не один український автор поступився власними принципами, стримав у горлі наболілі слова або говорив не те, що думав. Вплив тієї замряченої атмосфери дався взнаки і в донцовській монографії М. Сосновського. Наприклад, він понижує значення думок Донцова про „славних праїдів великих“, про героїв боротьби за волю, не погоджується, „...що нібито перед безумовною духовною вищістю давніх українців сучасне українське суспільство й сучасна українська провідна верства – це народ дроворубів і водоносів...“. На гадку дослідника, „в далекому минулому не можна знайти відповідь на питання і проблеми сучасного політичного та соціального порядку“. М. Сосновський також впевняє свого читача, що „правляча каста, яку пропонує українському народові Донцов, була б у своїх наслідках такою олігархічною політичною групою, яка б, захопивши владу в державі та встановивши свою контролю над військовими та економічними засобами, накинута б цілій нації свою диктатуру“.

Очевидно, цими критичними зауваженнями автор мав намір заплатити хоч якусь данину антидонцовським політичним середовищам, так би мовити – додати „об'єктивності“ незручному, як на ті часи, політичному портретові Д. Донцова.

А тепер поміркуймо: якщо вже М. Сосновський змушений був рахуватися з несприятливими для українців обставинами, то що мав пережити сам Донцов у свій найплідніший період – у міжвоєнне львівське двадцятиріччя. Може, „Вістник“ під його рукою й був таким громоподібно будительським, що україноцентричність в П'ємонті-Галичині пробивала собі дорогу крізь морок москвофільства і радянськості, смертельно ворожих до Д. Донцова. Цього явища стосувався гіркий сарказм Д. Донцова: „Всі українці – брати по крові, але й Авель з Каїном теж були братами...“. Згадаймо, скільки ліваків, яскравих творчих постатей, полетіли, як метелики на вогонь, в СРСР. Степан Рудницький, Михайло Лозинський, брати Крушельницькі, Василь Бобинський, Мирослав Ірчан, Дмитро Загул, десятки інших добровільно одурених більшовицьким соціалізмом.

Було ще щось гірше. По жахах Першої світової війни світ шукав

способів відітхнути і з поновною силою втішав себе ілюзіями космополітизму, пацифізму, ліберальної демократії, соціальними теоріями „братства, рівності і свободи“. „Світло з Кремля“ заступило очі таким визнанням володарям європейської думки, як Бернард Шов, Ліон Фейхтвангер, Анрі Барбюс, Жан-Поль Сартр, Альбер Камю, Луї Арагон, Андре Жід, десяткам інших письменників, філософів, мистців.

У 1935 році до Москви поїхав великий Ромен Роллан, й ось що він сказав у розмові зі Сталіном: „Я дуже шкодую, що моє здоров'я не дозволило мені скоріше відвідати цей великий новий світ, котрим ми всі пишаємося і з котрим пов'язуємо наші надії... Ви маєте знати, чим є СРСР в очах тисяч людей Заходу... вони бачать в ньому втілення своїх надій, своїх ідеалів...“.

Такою була загальна морально-політична атмосфера тодішнього європейського світу. Тільки надзвичайної сили донцовський характер міг протистояти їй і залишатися вірним своєму покликанню – жити Україною, її минулим і майбутнім, її вічним, „...викликати з мороку минулого тіні забутих і обриваних предків, тих, які любили життя і не за те лише, що мало воно гарного, але які благословляли його навіть в трагічній, не боячися його“.

Як мало хто, Донцов здавав собі справу з того, що „...модерна демократія безсила в боротьбі з комунізмом і з усякою ординською силою... Тому мусить Україна їм протиставити стару ідею нашого нового Ордена, взорованого на ордені лицарства запорозького, з своїм протектором Архангелом Михайлом, патроном Києва і України“.

І не так він вразив був мислячу українську публіку своєю беззастережною гордістю – просто за Шевченком! – за „праїдів великих“, як такою ж гарячою вірою, що дух „луччих людей“ не вмер в нашому народі й мусить відродитися і відродити незламну волю до життя і свободи:

„...То були душі тверді, вогненні, незнаючи розпругнення, занепаду енергії, поблажливості до себе і своїй слабкостей. Були це сухі, вогненні душі, з яких трискали, завзятість, гордість, неприєднаність, вічна готовність творити світ і своє оточення вливати в тверді й виразні форми“ („Дух нашої давнини“).

Що доброго може бути в минулому? – знизували плечима інтелектуали від усіх модерних течій в політиці і культури. Філософія Донцова здавалася їм за простою, а насправді вона була, є і залишиться назавжди неспростовною: якщо нема правди за нами, то нема її й перед нами.

„...Смішні розмови, нібито цей тип належить лише до історії і що нема пощо його вигрібати з домовини. Та можуть говорити хіба підбрехачі Кремля, якого головною ціллю було і є, щоб не прокинувся в народі українським дух „козацького панства“,

щоб не постала власна провідна верства національна, без якої кріпаками чужих панів завжди лишаться люди. Колись і тип старкиївських богатирів і князів та їхніх дружинників теж відійшов до історії. Та коли він, цей тип і дух його, не відродився потім в козацтві, не постала б і держава Хмельницького... Не відродиться Українська Держава, поки на Україні не відродиться знову дух старих Запорозжів... – людей шляхетного серця, лицарської регули...Тільки з такого викову постатей постає верства, яка здобуває державу та її боронить“ („Правда праїдів великих“).

Тепер можемо уявити, як тези Донцова про „касту луччих людей“, „ініціативну меншість“, „панівну, кермуючу, думаючу і хрестовуючу“, про засади „ієрархізму“ відлякували від Донцова. Не тільки М. Сосновський, але десятки інших українських і не українських авторів докоряли йому за антидемократизм, волюнтаризм, ніцшеанство, маккіявелізм, а він до свого останнього подиху не зупинився у боротьбі за визволення України і, як ніхто інший, бив на сполох, вбачаючи в імперській Москві смертельного ворога України – всупереч так званим „тверезим політикам“ Заходу, котрі не розуміли, що насправді відбувається у світі.

Цю заслугу Д. Донцова і його „Вістника“ згодом належно оцінив його теж нікроку видатний ідейний опонент Юрій Шевельов: „Вісниківство рубка поставило питання ворожості України і Росії. Воно показало, що в теперішніх обставинах між цими двома країнами неможливий жодний компроміс. Після науки вісниківства вже не може повторитися досвід 1917 року, коли Київ терпляче чекав, поки Росія визнає його права, а до того часу не хотів їх здійснювати. Вісниківство зуміло спрямувати всю енергію українства на боротьбу з головним ворогом і в суті справи єдиним; воно розкрило і наголосило самостійність української культури та її принципово відмінний від російської характер“.

Виступаючи в Державній Думі Росії 19 лютого 1914 року з приводу державної заборони святкування 100-річчя від народження Тараса Шевченка, очільник російських конституційних демократів Павло Мілюков остерігав великодержавних шовіністів:

„...Тепер, коли в українців ми малопомалу відбираємо останню надію на те, що їхнє становище дещо покращає в межах Росії; тепер, коли українці починають на весь голос говорити, як це говорять Донцов і його товариші, що всяка надія на Росію – це утопія і що залишається шукати порятунку в сепаратизмі; тепер, коли виявляється таке наставлення до українства, то які ж результати ми знову бачимо? Ми бачимо знову зародження сепаратистичних настроїв, в доказ чого я привіз вам брошуру Донцова. Я кажу вам: бійтеся його! Якщо ви будете продовжувати вашу політику, Донцови будуть числитися не одиницями і не десятками, а сотнями, тисячами, мільйонами“.

Не помилився далекоглядний П. Мілюков ні щодо Д. Донцова, ні щодо мільйонів самовідданих синів і дочок України, які сьогодні стали на битву з московською ордою, на святую битву за життя і свободу.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Делегація СКУ...

(Закінчення зі стор. 1)

та розвідникам, зокрема йшлося на зустрічі з К. Будановим.

„Наша зустріч відображала високий моральний дух бойових сил України та посилювала нашу впевненість у перемозі України над Росією, найбільшою загрозою свободі та демократії у світі“, – підсумував віцепрезидент СКУ, президент Українського конгресового комітету Америки (УККА) Андрій Футей.

Президент СКУ Павло Грод, віцепрезиденти Стефан Романів і А. Футей, а також директор ініціативи „Unite With Ukraine“ Андрій Потічний зустрілися з генералом-майором І. Танцюрою. Під час зустрічі делегація анонсувала черговий пакет допомоги понад 3 млн дол. Йдеться, зокрема, про броньовану техніку для евакуації та безпечного пересування особового складу в зоні ведення бойових дій, дрони, новітні симулятори зброї для тренування бійців, а також ремонт та відновлення повно-

привідних вантажівок.

„Надана вами допомога підрозділам Сил територіальної оборони Збройних сил України є неоціненною в наших зусиллях з відсічі збройної агресії Російської федерації“, – заявив Головнокомандувач Збройних сил України генерал Валерій Залужний в листі СКУ.

Під час візиту СКУ підписав меморандум про співпрацю з Міністерством енергетики України, а також оголосив про нову партію допомоги.

Делегація СКУ зустрілася з Митрополитом Епіфанієм, Предстоятелем Православної церкви України, Митрополитом Київським і всієї України. Під час спілкування йшлося про духовну опіку над вимушеними переселенцями, збереження української ідентичності в Європі та світі, перехід ПЦУ на новий календар.

П. Грод під час візиту делегації СКУ до Молдови провів зустріч з президентом країни Маєю Санду й обговорив, зокрема, всебічну допомогу українцям, які знайшли у Молдові прихисток у часи війни.

СКУ

Зустріч з начальником Головного управління розвідки Міністерства оборони України Кирилом Будановим.

Судять захисників...

(Закінчення зі стор. 2)

мала його у Таганрозі.

Від 14 червня триває суд над 22 імовірними учасниками полку „Азов“. Спочатку обвинувачених було 24, але двоє з них потрапили на підконтрольну Україні територію через обмін полоненими. За різними даними, серед підсудних вісім чи дев'ять жінок, які працювали кухарями.

20 липня прокурор Сергій Айдінов на слуханнях запросив 17 років ув'язнення для 44-річного уродженця Дніпра, старшого сержанта 501-го окремого батальйону 36-ої окремої бригади морської піхоти ЗСУ Антона Чередника. Його звинувачують у приготуванні до захоплення влади на окупованій частині Донецької

області, жорстокому поводженні та вбивстві жителя Маріуполя Олександра Піскунова, який нібито не зміг на вимогу військового вимовити слово „паланиця“.

До 13 років суворого режиму в так званий „ЛНР“ засуджено українського правозахисника Максима Буткевича, який воював проти Росії як командир взводу в батальйоні „Берлінг“. Російське слідство стверджувало, що 4 червня минулого року в Севе-родонецьку він нібито вистрілив із гранатомета до будинку з мирними жителями (доведено, що того дня взводу М.Буткевича не було у місті).

Загалом зараз судять понад 80 українських бійців, у тому числі близько 10 заочно, включаючи іноземних добровольців, яких спочатку засудили до страти, а потім обміняли. **Грани.ру**

Фонд „ДАР“...

(Закінчення зі стор. 5)

туть маскувальні сітки.

Постійно в контакті з фондом Тернівська територіальна громада, фармер з села Ташлика Олександр Чорнобривець, школа ч. 17 в Черкасах, музична школа ч. 3, ресторан „Чайка“, село Сагунівка, Корсунська територіальна громада. Передає фонд на передову і цільові передачі від бать-

ків воїнів.

Окремо А. Бондаренко виділив родину загиблого на війні Степана Педченка з села Самгородка. Свого часу той теж пройшов пекло Афганістану, куди його відправила радянська імперія зла. Але вбила на рідній землі відроджувана Путіним уже Російська імперія.

Сміляни возять допомогу на Лиман і Бахмут, у 95-ту бригаду, 4-ту танкову бригаду, на Запорізький напрямок.

Про ракети „Онікс“

Кілька останніх днів російська армія обстрілює Одеську область ракетами П-800 „Онікс“. Їх практично не збивають, адже це важка ціль для протиповітряної оборони України через високу швидкість та малу висоту, на якій рухаються ці ракети.

Розробка ракет „Онікс“ почалася ще у СРСР, але завершувалася вже у 1990-их, тоді ж їх модернізували. „Онікс“ мала бути універсальною протикорабельною ракетою, яка б запускала з кораблів, літаків та наземних установок. Ті ракети, які росіяни використовували кілька останніх днів, запускалися з берегових ракетних комплексів „Бастіон“ з

Криму. Бойова частина „Оніксів“ – 300 кг, дальність дії модернізованих „Онікс-М“ – 800 км. РФ

„Ракети „Онікс“ призначені для знищення плавзасобів, кораблів, летять вони на швидкості понад 3,000 км на годину, тобто швидкість велика. На марші ракета може підійматися високо для економії пального, а вже при заході на ціль може летіти фактично 10-15 метрів над водою для того, щоб знищити корабель“, – пояснює речник Повітряних сил ЗСУ Юрій Ігнат.

Більшістю наявних в Україні систем ППО збити ці ракети дуже важко або неможливо.

„ВВС“

Ракетний удар...

(Закінчення зі стор. 1)

Пошкоджені понад 40 будівель на центральних вулицях міста.

У Спасо-Преображенському соборі під час влучання у соборі перебував о. Михаїл, який зранку він мав провести службу. Він не постраждав. Рятувальникам та священослужителям вдалося врятувати низку ікон, у тому числі Касперовську ікону Божої Матері, яку вважають покровителькою Одеси. Також вціліла й Іверська ікона, написана до 100-річчя Одеси.

„Руйнування – колосальні. Поло-

вина собору залишилася без даху. Порушені центральні паля та фундамент, вибиті всі вікна, збита ліпнина. Після влучання у церковній крамниці зайнялася пожежа“, – повідомив архидиякон Андрій Пальчук.

Значних руйнувань зазнав Будинок вчених (палац графа Толстого): вибиті вікна, частково зруйновані стіни, обвалена стеля та зламані меблі.

Будівля була зведена 1832 року за проектом архітектора Ф.К. Боффо. Архітектурний комплекс включає дві будівлі – особняк графа Толстого і прибудована до нього в 1896-1899 роках будівля картинної галерії.

Руйнування в Спасо-Преображенському соборі

МИСТЕЦТВО

Майстриня з „Українського села“

Левко Хмельковський

Мешканці „Українського села“ в Сомерсеті, Нью-Джерзі, поважають Ольгу Хомку, доброзичливу, працювиту українку. Проте не усі знають, що у її помешканні утворився справжній музей вишиваного мистецтва. Ольга почала вишивати ще у

Портрет Ольги Хомки намалювали у Варшавській семінарії.

Ольга Хомка у своїй вітальні. (Фото: Левко Хмельковський)

рідному селі біля Перемишля під наукою мамі Параскевії.

Обидва сини – Юрій і Петро – вчилися у православній семінарії у Варшаві, то й Ольга жила на варшавській Волі, багато шила для потреб православної церкви. До Франції вона потрапила сезонною робітницею на виноградниках. При тяжкій праці занедужала. Три тижні в лікарні, потім у клі-

ніці призвели до фінансових труднощів. Знову прийшов з допомогою православний священник.

Уже давно Ольга Хомка й обидва сини – священники з родинами живуть у США. І тут вона прислужилася православній церкві – по всій Америці шили ризи, фелони. У немолодому віці чимало годин проводить за швейною машинкою – завжди є робота.

Вітаємо

д-р Мирославу “Мурку” Мирошниченко

з її 100-річчям, яке виповнилося 25 липня 2023 року.

Д-р Мирослава - лікар, письменниця, поетеса, видатна українська громадська діячка і непохитна українська патріотка,

авторка спогадів про її цікаве життя, духовну та культурну атмосферу у житті Нью-Йоркської діаспори, про радянське пригноблення України після Другої світової війни.

Бажаємо Вам щастя, міцного здоров'я та Божої ласки на многії, благії літа!

З великою повагою та пошаною,

Друзі Мирослави та українська громада Нью-Йорку

Щоб особисто привітати Мирославу Мирошниченко та дізнатися деталі майбутнього святкування її дня народження, будь ласка, звертайтеся до Марти Мачай: 631-255-2953

Українці провели акцію в Нью-Йорку

Українці провели акцію в Нью-Йорку. (Фото: Consulate General of Ukraine in New York)

НЬЮ-ЙОРК. – На Таймс-сквері українці провели акцію проти рашистської агресії та закликали світову спільноту до колективної протидії „зерновому“ шантажу РФ й відновленню українського агроекспорту.

Також учасники акції подякувати надійним партнерам України за допомогу та закликали надати біль-

ше життєво необхідної зброї.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку висловило вдячність Генеральному консулові Польщі у Нью-Йорку Адріану Кубицькому за участь у цьому заході. Також подяка висловлена організаторам та всім, хто долучився до цієї важливої та яскравої акції.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

святкуючи 32-у річницю Незалежності України

В НЕДІЛЮ, 27-ОГО СЕРПНЯ - О ГОД. 12:00 ВПОЛУДНЕ

НА „ТРИЗУБІВЦІ”: UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER
County Line & Lower State Roads, Horsham, PA

info@tryzub.org ~ www.tryzub.org ~ (267) 664-3857

Початок о год. 12-й вполудне:

Музика й співи

Українські народні страви й печива

Ярмарок та виставки

Українське мистецтво
й майстерність

Пікнікові страви

Холодні й гарячі напитки

1:30-4:30 попол.

Блискучий літній концерт надворі в „Тризубівському” парку

Українська музика, пісня й танці в одній динамічній програмі

Танцювальний Ансамбль „Волошки” Танцювальний Ансамбль „Карпаття”

Кримськотатарський Ансамбль „Ефсане” Оркестра „Вокс Етніка”

Скрипалька „Іннеса Тимочко-Декайло” Струнна Мумер Оркестра „Фирко”

Юлія Ступень

Тріо „Аріянна Лем Джой”

Ірина Лончина

4:30 PM to 8:00 PM

Звуки Оркестри „Вокс Етніка.”

Спонзор:

ВСТУП: \$15 ~ діти до віку 14: безплатно

\$2 з кожного оплаченого вступу будуть передані на гуманітарну допомогу в Україні!

УВАГА! Періодично відвідуйте веб-сайт, телефонуйте або надсилайте електронну пошту, щоб отримати оповіщення, повідомлення та план охорони здоров'я щодо **COVID 19!**

www.tryzub.org

EFFECTIVE 04/03/2023

CHECK OUT UNA'S NEW ANNUITY RATES

AND REACH YOUR RETIREMENT GOALS!

NEW
MULTI-YEAR
GUARANTEED
ANNUITY (MYGA)

4.25%

**3-YEAR
MYGA**

4.50%*

**5
YEAR**

2ND YEAR 4.00%

4.75%*

**7
YEAR**

2ND YEAR 4.00%

5.25%*

**9
YEAR**

2ND YEAR 4.50%

3RD YEAR 4.00%

*FIRST YEAR RATE.

MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.
RATES SUBJECT TO CHANGE.
NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

STAND WITH UKRAINE

Контрнаступ ЗСУ...

(Закінчення зі стор. 1)

На Мелітопольському напрямку, в районі Роботиного, у зв'язку зі щільним мінуванням положення українських сил – без змін.

Росіяни звинуватили Україну в атаці на корабель „Сергій Котов“ у Чорному морі. Для цього Сили оборони начебто використали два безпечні катери. Атаку нібито змогли відбити. Морські піхотинці знищили російський ударний гелікоптер Ка-52.

У тимчасово окупованому Криму є влучання у закинуті фарми у селі Красна Поляна, де знаходився особовий склад та боеприпаси окупантів.

В окупованій Каховці на Херсонщині пролунала серія вибухів. 25 липня у тимчасово захопленому Донецьку пролунали вибухи.

Російська армія атакувала дронами-камікадзе інфраструктурний об'єкт на Житомирщині.

Експерти Міжнародного агентства з атомної енергії виявили протипілотні міни спрямованої дії на периферії майданчика Запорізької атомної електростанції.

Внаслідок російської агресії в Україні загинули 497 дітей, 1,077 зазнали поранень.

Українські військові ліквідували російського полковника Євгена Вашуніна, який командував „Ленінградським полком“. Є. Вашунін був смертельно поранений 14 липня, коли разом із загonom спробував допомогти окупантам „Штурму“, які опинилися в оточенні. Полковник із групою підтримки висунулися назустріч загону. Їхній рух був помічений українськими військовими і почався бій. Під час зіткнення полковника Вашуніна було „відсічено“ від однополчан та серйозно поранено. Він помер. „Ленінградський полк“ сформований переважно з петербурзьких мобілізованих.

УНІАН, Укрінформ,
Українська правда

Академік Німатулін...

(Закінчення зі стор. 3)

менше віддачі, ніж у країнах Європи. Це колосальна проблема якості керівництва. І ця неефективність йде згори до низу. Неефективними є керівники країни, неефективні керівники підприємств, неефективний народ.

Друга найважча проблема держави – системна корупція. Нещодавно голова Слідчого комітету Бастрикін повідомив, що з 2011 року за корупцію засуджено 72 тис. чиновників. Це 500 чиновників на місяць. Минулого року було засуджено за корупцію у півтора рази більше чиновників, ніж на рік раніше.

Третя коренева проблема – частка ВВП, що забезпечується держбюджетом на розвиток людини, – а це головне, тому що до цього поняття входить розвиток охорони здоров'я, освіти, науки, культури, все те, що і визначає наше життя, – в два з лишком рази менше, ніж у Європі. І така картина вже протягом третини століття. У тому числі, звісно, й останні 10 років. До цього треба додати шкідницькі реформи, які впроваджують чиновники.

Хронічне недофінансування освіти, помножене на шкідницькі рефор-

ми, зруйнувало середню школу.

Саме тому в країні не вистачає кваліфікованих робітників, кваліфікованих токарів, кваліфікованих слюсарів. Бракує і не вистачатиме надалі кваліфікованих інженерів, технологів, конструкторів. І це буде страшна проблема. Країна серйозно заплатить за руйнацію загальної освіти.

У Росії деградувала наука. За кількістю наукових співробітників країна перебуває на 29 місці у світі. Лише 10 відсотків аспірантів захищають дисертації. Наука на 70 відсотків робиться саме у дисертаціях – це аксіома. У Росії залишилася лише пропаганда науки. Як аспірант може написати дисертацію, якщо має стипендію 8,000 рублів? Адже це дорослі люди з вищою освітою.

Смертність у Росії – найвища в Європі. Більше того, незважаючи на революційні відкриття в медичних технологіях, смертність набагато вища, ніж за часів СРСР. На 200 тисяч людей (в рік)! Ціле місто вмирає понад будь-які норми. Плюс до цього дворазовий приріст смертності за два роки пандемії.

Енергетика країни у неефективному стані. Росія витрачає на одиницю ВВП на 20 відс. більше енергії, ніж пересічно у світі. При цьому вдвічі вищі ціни на електроенергію.

Друкується зі скороченнями.

Фінальна стадія...

(Закінчення зі стор. 4)

Нині столиця – на фінальній стадії дерусифікації. Більшість об'єктів топоніміки, пов'язаних із державою-агресором, назви яких несуть імперські та радянські наративи, у Києві вже перейменована.

Всього у столиці – 2,845 вулиць, провулків, проспектів, бульварів, площ тощо. З них з 2014 року перейменовували практично кожен п'ятий об'єкт. Лише за останні півтора року дерусифікували 327 назв, що більше, ніж було протягом всього періоду

2014-2021 років. Станом на сьогодні залишилося перейменувати менше ніж 60 об'єктів, і Київська міська рада планує завершити процедуру зі зміни назв найближчим часом.

Громадяни України відкривають для себе нові сторінки давньої історії нашої держави та її видатних постатей, руйнуючи у своїй свідомості історичні міфи російської пропаганди.

Київська міська рада розглянула питання щодо позбавлення радянського генсека Леоніда Брежнєва звання „Почесний громадянин Києва“. За відповідне рішення проголосували 82 депутати.

Нагородили...

(Закінчення зі стор. 4)

те комусь зі студентів здійснити свої мрії. Використайте ці премії для свого особистісного зростання“, – зазначила проректор з навчально-виховної роботи, доктор психологічних наук, професор Руслана Каламаж.

Всеукраїнський конкурс проводиться з ініціативи та за підтримки сім'ї Соколиків, представників української діаспори у Канаді і єдиних розпорядників спадщини Уласа Самчука. Оксана та світлої пам'яті Ярослав Соколики були ініціаторами встановлення пам'ятника видатному українському письменнику-публіцисту до його 100-річчя, відкриття музею Уласа Самчука в Рівному, а також надали Національному університету „Острозька академія“ права на перевидання його творів для широкого кола читачів в Україні.

Цьогоріч переможцями конкурсу стали Вікторія Савенко, Ілля Пявчук, Єлизавета Поліщук, Софія Королюк,

Ганна Дорошук, Олександра Коцюк, Максим Кучанський, а заохочувальну премію отримали Каріна Кириченко та Роман Новіков.

Крім нагородження переможців конкурсу, студентам вручили грант Фонду ім. Д. Муцак-Ковальської та М. Ковальського. Він став можливим завдяки підтримці сім'ї Муцак-Ковальських і призначений для підтримки студентів Острозької академії у навчально-науковій діяльності.

За словами Р. Каламаж, завдяки цим грантам, які вже отримали протягом 11 років понад 150 студентів Острозької академії, молодь має можливість розвивати свої здібності та здійснювати творчі проекти. Це стало неабияким стимулом для студентів, щоб краще вчитися, досліджувати нові актуальні теми своєї спеціалізації та активно взаємодіяти з громадою. Гранти отримали Анастасія Бобко, Богдан Заєць, Іванна Грищенко, Артур Краснопір, Альона Пиліпака, Діана Барнаткевич, Маргарита Якуб, Юрій Штокалюк, Тетяна Ящук, Валерія Корнійчук.

Чому теза ...

(Закінчення зі стор. 3)

митим російським прапором“ – це внесок у амбівалентність Заходу, робота проти перемоги України. Добросесні борці з русофобією демонструють такий же рівень адекватності, що й тлумачать гарантії безпеки для Росії.

Деякі коментарі з великого числа відгуків:

Російські „як такі“ (як імперська нація – незалежно від етнічного коріння) – це абсолютно тупикова гілка розвитку. Це абсолютно кінцевий народ. Тут навіть дискутувати нема про що – настільки це сьогодні всім очевидно. „Дискутувати“ продовжують лише самі „росіяни“ у своєму власному середовищі.

* * *

Повністю підтримую! „Кожен долар і євро, витрачений на проекти антипутінців, міг бути витрачений на ЗСУ“, – це, мабуть, ключова теза статті. З „оркостаном“ все ясно – він буде зруйнований або в найближчі місяці-роки, або в найближчі десятиліття, що обійдеться значно „дорожче“ в сенсі грошей та крові. Я давно вже не розумію, про що „шумлять народні витії“. Напевно, таких організацій десятки? Що їм ще незрозуміло? Потрібно воювати! Або – заткнутися!

* * *

Навіщо бубнити одне й те саме? Поки помийна федерація не розпочала повномасштабну війну, можна було ще про щось говорити. Але тепер уже дороги назад немає. Воює в Україні карлик, що не особисто ходить у бій, і навіть не особисто всі його генерали. Воює в Україні вся країна. Законний він чи ні – це нікого зараз уже не хвилює.

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 908-872-2192
email: stankouna2@gmail.com

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

MONUMENTS
Oblast Memorials Co.
PO Box 746, Chester, NY 10918
Tel : 845-469-4247
Custom Designed Quality Monuments
Serving NY/NJ/CT Cemeteries
e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com
web site: www.oblastmemorials.com
BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

Помер український дисидент і політв'язень Василь Овсієнко

19 липня, на 75 році життя, помер український дисидент, політв'язень радянських концтаборів Василь Овсієнко.

Його називали літописцем репресій комуністичного режиму проти українських дисидентів. Він сам тричі відбував покарання за звинуваченнями в „антирадянській пропаганді“. І, повертаючись із заслання в Україну, знову займався тим, за що його карали.

В. Овсієнко народився 8 квітня 1949 року в селі Ставки Радомисльського району Житомирської області. У 1967–1972 роках навчався на філологічному факультеті Київського університету.

Його вперше заарештували за поширення самвидаву у березні 1973 року, коли йому було 24 роки. Він пробув у тюрмах та у заслання в різні роки загалом майже 14 років. Востаннє його звільнили за три роки до проголошення Незалежності України.

Він починав свою діяльність як журналіст в районній газеті на Житомирщині, одночасно навчаючись в університеті.

Вже на першому курсі, у 1968 році, виготовляв копії наукової праці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?“, яку він написав у відповідь на масові арешти творчої молоді і за яку потрапив у тюрму.

В. Овсієнко поширював український самвидав серед студентів, допомагав на початку 70-х Василю Лісовому і Євгенові Пронюку видавати суспільно-політичний журнал „Український вісник“.

У 1973 році його заарештували зі звинуваченнями у антирадянській агітації й пропаганді за поширення самвидаву. Наприкінці року його, а також Є. Пронюка та В. Лісового Київський обласний суд засудив до чотирьох років позбавлення волі в таборах суворого режиму.

В одному з інтерв'ю він розповідав, що на суді визнавав, що його діяльність завдавала шкоди державі.

„Привезли мене в Мордовію, у село Барашево. Виявилось, що правду писали в самвидаві: із 300-350 в'язнів половина – українці. І мої чотири роки одразу порівняно з термінами інших зіщулилися“, – ділився Овсієнко в інтерв'ю спецпроекту „Дисиденти“.

Повернувшись на Батьківщину, він жив під адміністративним наглядом у рідному селі на Житомирщині і працював у колгоспі художником-оформлювачем.

Саме з того часу він почав займа-

Василь Овсієнко

тися справою свого життя – збиранням інформації про політв'язнів, які зазнали репресій радянського режиму.

Проте невдовзі знову – переслідування правоохоронців. Йому інкримінували „насильницький опір“ працівникові міліції і засудили до трьох років позбавлення волі. Цього разу він відбував покарання в Україні, в колоніях Запорізької та Житомирської областей.

За усталеною практикою радянського КДБ, В. Овсієнка намагалися схилити до співпраці. Зокрема, свідчити у справах проти Василя Стуса, Левка Лук'яненка та інших політв'язнів.

Обіцяли припинити переслідувань у разі, якщо він напише статтю в газету з каяттям та осудом Української Гельсінкської групи, з якою він мав тісні зв'язки, інакше йому загрожувало 10 років заслання.

Він не пішов на угоду зі слідчими і у 1981 році знову був засуджений, потрапив до колонії у Пермській області РФ, де познайомився з Василем Стусом та іншими дисидентами. Зі Стусом вони сиділи півтора місяця в одній камері.

Василь Овсієнко пригадує, що Василь писав багато віршів.

„Дав мені прочитати. У мене тоді було погано зі здоров'ям, і я не зміг вивчити жодного вірша. Досі про це жалкую. Той зошит не мав ніякої назви, та в останніх своїх листах цю збірку В. Стус називав „Птах душі“. Там було 300 віршів і стільки ж переказів. Пропав той зошит. Горять такі рукописи“, – розповідав дисидент.

Після Пермської колонії В.Овсієнко

знову повернувся у рідне село. Невдовзі вступив до керівних органів Української Гельсінкської Спілки (УГС), на основі якої виникла Українська республіканська партія на чолі з Левком Лук'яненком.

Після розпаду СРСР він продовжував збирати інформацію про політв'язнів, аби жодне ім'я не було забуте.

Василь Овсієнко був одним з організаторів експедиції з перепоховання у 1989 році В. Стуса, Олексі Тихого і Юрія Литвина, які померли у пермських таборах.

Це саме він, починаючи з кінця 90-х, організовував експедиції на Соловецькі острови, в урочище Сандармох, де у 1937 році розстріляли понад тисячу політичних в'язнів колишнього СРСР, у тому числі сотні українців.

Разом із Євгеном Захаровим, незмінним керівником Харківської правозахисної групи, на початку

2000-х упорядковував 4-томне видання Української Гельсінкської Групи „Міжнародний біографічний словник дисидентів“ країн Центральної та Східної Європи й колишнього СРСР, у якому зібрані розповіді про понад 200 українських репресованих.

Ще він написав спогади про співкамерників та про інших в'язнів совісті і назвав їх „Світло людей“. Це розповіді про В. Стуса, Ю. Литвина, О. Тихого, Валерія Марченка, Л. Лук'яненка, Оксану Мешко, Миколу Руденка, Петра Григоренка, Євгена Сверстюка.

Він вважав цю роботу даниною пам'яті тим, хто загинув, не дочекавшись незалежності України.

„Цілі покоління відходили й нічого не досягали. І я щасливий, що дожив. Мене Господь зберіг для того, щоб я засвідчив про цих людей. Цю місію я виконав“, – зізнавався Василь Овсієнко.

„BBC News Україна“

28-ий Курінь УПС і 26-ий Курінь УСР
„Верховинки“

діляться з пластовими друзями і громадою сумною вісткою, що в четвер, 20 липня 2023 р., відійшла на Вічну Ватру довголітня членка нашого куреня

св.п.
пл.сен. ОЛЬГА ІВАСЬКІВ
(з дому Гной)

Складаємо родині наші глибокі співчуття!

Вічна їй пам'ять!

«Тихо спи, без тривоги...»

Замість квітів складаємо даток на пластове conto Головної Пластової Булави – Scouts for Ukraine.

„Верховинки“

Провід 5-го куреня Уладу Старших Пластунів
і 20-го куреня Уладу Пластових Сеніорів
ОРДЕН ХРЕСТОНОСЦІВ

ділиться сумною вісткою,
що 9 травня 2023 року відійшов у Вічність

св.п.
пл. сен.
д-р Василь Саляк
лицар „Різун“

Заслужений член Ордену Хрестоносців,
довголітній Пластовий провідник
визначний громадський діяч.

В імені Ордену складаємо горем прибитій Родині наші найглибші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

З Хрестом і Мечем!

UNION FUNERAL HOME
LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083

908-964-4222

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

**Скористайтесь з Наших Високих
Відсотків!**

**1-річний
сертифікат
5.00%
APY***

*Обслуговуємо членів кредитівки та українську
громаду з 1951 року!!*

*Пропонуємо кредити, депозити та картки Visa
за найкращими відсотковими ставками!*

Toll Free (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

**APY – річні відсотки нараховуються за умови, що дивіденди залишаються на депозиті до закінчення терміну дії сертифікату. Штраф нараховується за дострокове зняття коштів з депозиту. Мінімальна сума для відкриття сертифікату становить \$500.00. Дані відсотки дійсні з 18 травня 2023 р. та можуть змінитися в будь-який час.*

MAIN OFFICE:

108 Second Ave
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310
Fax: (212) 473-3251

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: (718) 626-0506
Fax: (718) 626-0458

LINDENHURST:

225 N 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: (631) 867-5990
Fax: (631) 867-5989

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: (516) 565-2393
Fax: (516) 565-2097

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: (845) 626-2938
Fax: (845) 626-8636

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government. NCUA National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency